

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6151/06
11.07.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene VP 1097 Niš, radi poništaja rešenja UP-2 broj 157-2/06 od 29.09.2006. godine, u pravnoj stvari prestanka profesionalne vojne službe, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.07.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv naredbe komandanta VP 4445 Leskovac, broj: 9-3/43 od 29. 08. 2006. godine, kojom naredbom je tužiocu prestala profesionalna vojna služba, na osnovu člana 107. stav 1. tačka 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije, zbog neopravdanog izostanka sa službe 7 radnih dana sa prekidom u toku 12 meseci. Navedenom naredbom regulisano je da se tužilac razreši od PVS u skladu sa odredbom člana 113. stav 2. i 3. istog Zakona.

Tužilac osporava zakonitost naredbe tuženog organa zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Navodi da nisu ispunjeni uslovi iz člana 107. stav 1. tačka 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije za prestanak službe u Vojsci, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ, br. 46/96), ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, odlučio tuženi organ kada je u postupku, u kome nije bilo povrede pravila postupka, odbio žalbu tužioca nalazeći da je prvostepeni organ u potpunosti utvrdio sve relevantne činjenice koje se odnose na broj dana neopravdanog odsustvovanja sa službe i na osnovu pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja doneo pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Ne može se, po oceni Vrhovnog suda Srbije, prihvatiti kao osnovan navod tužioca da nisu bili ispunjeni uslovi za prestanak službe, propisani odredbom člana 107. stav 1. tačka 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije, kojom je propisano da profesionalnom oficiru, odnosno profesionalnom podoficiru služba prestaje, ako neopravdano izostane sa službe 5 dana neprekidno ili 7 dana sa prekidom u toku 12 meseci, iz razloga što se iz spisa predmeta vidi da je tužilac u periodu od 24. 01. 2006. godine do 20. 06. 2006. godine, što znači za period manji od 12 meseci, sa posla neopravdano odsustvovao ukupno 7 radnih dana sa prekidima. Za svaki dan neopravdanog odsustva nadležni starešina je po sprovedenom postupku doneo rešenje, kojim je tužiocu obustavljena isplata naknade zarade i to rešenjima VP aa pov. br. 9-11/1 od 24. 02. 2006. godine za neopravdano odsustvo sa službe za dane 24. i 25. 01. 2006. godine, pov. br.9-11/2 od 24. 02. 2006. godine za dan 01. i 02. 02. 2006. godine, pov. br. 9-11/3 od 14. 03. 2006. godine za dane 01. i 02. 03. 2006. godine i pov. br. 9-11/8 od 03. 08. 2006. godine za dan 20. 06. 2006. godine. Što se tiče poslednjeg dana neopravdanog odsustva sa službe koji se desio dana 20. 06. 2006. godine, za koji tužilac navodi da je obavestio pretpostavljenog starešinu, uvidom u spise predmeta i iz sadržine izjave koju je povodom ovog odsustva tužilac dao komandantu bataljona dana 31. 07. 2006. godine, vidi se da odobrenje za odsustvovanje sa posla za taj dan od majora VV tužilac nikada nije ni tražio, što u izjavi tužilac i decidno navodi. Osim toga, navodi tužioca u žalbi da je zbog povrede noge bio na bolovanju od 20. 06. 2006. godine pa sve do 17. 08. 2006. godine nisu tačni, jer se iz priložene lekarske dokumentacije, a pre svega iz nalaza Niže vojno-lekarske komisije pri Garnizonoj ambulanti __ int. br. 36-124/1 od 01. 08. 2006. godine vidi da je prvi dan bolovanja bio 21. 06. 2006. godine. Po nalaženju tuženog organa prvostepeni organ je pre donošenja akta o prestanku PVS odlučne činjenice na potpun i tačan način utvrdio, a koje se odnose na broj dana neopravdanog odsustvovanja sa službe i kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je primenio materijalni propis član 107. stav 1. tačka 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije kao osnov za prestanak PVS tužiocu, o čemu je doneo navedenu naredbu.

Na osnovu izloženog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima

Sudacelo kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 11. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 11. 07. 2007. godine, U. 6151/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ